

JEZIK, POGUM IN MODROST

Jurij Režek

Julija 1998 sem imel priložnost sodelovati na 21. mednarodni konferenci Mednarodne zveze geodetov (FIG) v Brightonu, tedaj še kot delegat iz Slovenije v komisiji 7 – kataster in upravljanje zemljišč. Takrat sem bil tudi v tako imenovani tehnični skupini, ki je pripravila in izdala usmeritve, poznane pod naslovom Kataster 2014 (mimogrede, še vedno jih velja prelistati in premisliti o njih; zlasti zdaj, ko se pripravlja informacijska prenova nepremičninskih evidenc).

Poleg sodelovanja v tej delovni skupini so se mi po kongresu za vedno vtisnile v spomin besede predavatelja (njegovo ime sem pozabil) iz komisije 9 – vrednotenje in upravljanje nepremičnin. Po izobrazbi ni bil geodet, temveč pravnik ali ekonomist. Dejal je nekako takole: »Povem vam, da vi geodeti v primerjavi s konkurenčnimi strokami ne boste nikoli uspešni pri upravljanju nepremičnin in v poslovnem svetu. Ko ste se odločili za študij geodezije, je bil vaš notranji motiv stik z naravo, hoja po pokrajini, hribih in travnikih, uživanje v družbi predvsem samih sebe, kvečjemu še kakega sodelavca, ter opravljanje dela, ki zahteva pozornost in natančnost, tako na terenu kot pri izračunih v pisarni. Ko pridete do rezultata, izračuna ali slike, je vaše delo končano. Vaš edini stik z ljudmi na terenu je, da med izmero zemljišča srečate kakega pastirja ali lastnika, pa še to vam je največkrat odveč. Odlikujeta vas pridnost in marljivost, a tudi samozadostnost. Zato ste študirali geodezijo. Zanj se niste odločili, da bi komunicirali, prepričevali, se ukvarjali s psihologijo strank, se pogajali s poslovnimi partnerji ali nastopali. Geodeti ste zaradi svoje skromnosti, pomanjkanja želje in sposobnosti za komuniciranje, kar vam je v bistvu prirojeno, v današnjem svetu postavljeni v podrejen položaj.«

Od časa, ki ga opisujem, je preteklo že dobrih deset let. Slovenska geodezija je res drugačna, kot je bila, naredili smo kar nekaj pomembnih premikov. Vendar se ne morem znebiti občutka, da je slovenski geodet, naj bo prvi med prvimi ali zadnji med zadnjimi, še vedno ujet v opis, ki sem ga povzel. Namesto da bi se izpostavljali, prepričevali, dokazovali in vztrajali v prizadevanjih (na primer za povečanje financiranja svojega dela iz proračuna) se prepuščamo malodušju (na primer ob recesijskem proračunskemu krču). Namesto da bi s partnerji, ki potrebujejo geodezijo, naše znanje in podatke, sooblikovali dobre rešitve, predloge in projekte (na primer državne investicijske projekte), se predajamo stabilni omami svojega dela (za računalnikom, najbolje celo brez telefona). Namesto da bi s kolegi iz tujine sedeli za pogajalsko mizo in snovali skupne projekte (na primer v okviru možnosti financiranja različnih evropskih skladov), se raje kot poslušalci udeležimo kake mednarodne konference ali delavnice. Izpostavljanje, prepričevanje, pogajanje v nasprotju z malodušjem, omamo delavnosti, poslušanjem. Ne glede na morebitne strokovne uspehe slovenske geodezije v zadnjem desetletju je premalo in morda celo vse manj

komuniciranja in sodelovanja z okolico ter vse več malodušja, skromnosti, zadržanosti, celo brezbržnosti.

Zato vsem nam v novem letu želim, da se nam nekoliko razveže jezik, precej več poguma, da ga bomo uporabili, in modrosti, da ga bomo uporabili prav. Srečno v 2010!

mag. Jurij Režek
predsednik Zveze geodetov Slovenije